

ter bliver syge eller de har behov for, at jeg er der, men hvis jeg så er blevet nødt til skifte job, så forsvinder den rettighed.

Hvorfor vil Dansk Folkeparti ikke være med til at sikre den ret? Altså hvis jeg som mor siger: Jeg vil godt trække lidt mindre på barselorlovs-kontoen, til gengæld for at jeg kan være der, når mine børn har behov for det, hvorfor vil Dansk Folkeparti ikke være med til at sikre det? Det er i dag med den nuværende barselorlov ikke en ret.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Jamen nu kan jeg forstå på fru Lotte Bundsgaard, at det egentlig er en helt anden problemstilling, der skal ind og ses på. For hvis man skal til at ændre på barselorloven, som den er i dag, og lave den om til omsorgsdage, så forstår jeg så nu, at fru Lotte Bundsgaard gerne vil have omsorgsdagene helt koblet fra barselorloven, at de skal stå helt for sig selv og ikke være koblet sammen, og det mener jeg er en helt anden problemstilling.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Jeg synes, der i behandlingen af det her beslutningsforslag er så stor uklarhed om den eksisterende ordning, at det ville være meget hensigtsmæssigt, hvis ministeren ville bekræfte, at man ikke har en rettighed i forhold til at bruge udskudt barsel, men at det er en mulighed, som man har efter aftale med arbejdsgiveren, for det, som er det principielle, som vi diskuterer i dag, er, om man vil have fulde muligheder, eller om man vil opgive 40 dages muligheder for til gengæld at få nogle håndfaste rettigheder. Jeg synes, det ødelægger vores diskussion lidt, at der tilsyneladende er usikkerhed om det her moment.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Jeg tror, vi måske er inde på en række spørgsmål, som jeg mener, at fru Margrete Vestager bør sende til ministeren.

Formanden:

Tak til hr. Bent Bøgsted. Så er det hr. Lars Barfoed som ordfører.

Lars Barfoed (KF):

For Det Konservative Folkeparti er det vigtigt, at vi løbende arbejder med, hvordan vi kan sikre

mere fleksible vilkår for børnefamilierne. Vi lever jo i et samfund, hvor de fleste familier er præget af, at både mor og far har et arbejde, og at det ofte kan være svært at finde den rigtige balance imellem arbejdslivet på den ene side og familielivet på den anden side.

Det er jo ikke noget, vi som politikere kan regulere for folk. Udgangspunktet er jo, at familierne må indrette sig på den måde, der nu er bedst for dem, og det kan jo være meget forskelligt fra familie til familie, hvilke valg man skal træffe, og hvordan man skal indrette sig. I sidste ende er det jo også et valg, at man beslutter, at begge skal have et fuldtidsarbejde. Man kunne eksempelvis vælge anderledes i de år, hvor børnene er små. Med andre ord skal vi politikere jo ikke leve folks liv for dem.

KL 15.20

På den anden side er det selvfølgelig sådan, at vi kan regulere nogle af de rammevilkår, inden for hvilke børnefamilierne kan vælge, og der er barselorloven jo et af de rammevilkår. Denne regering har gennemført en længere barselorlov og en betydelig mere fleksibel barselorlov. Og det er der, når vi ser, hvordan familierne har valgt, mange, der har været glade for.

Men man må da hele tiden spørge sig selv, om vi kunne gøre det bedre, om der er andre områder, hvor vi kunne sikre en større fleksibilitet, bedre og flere valgmuligheder for familierne. Og i den forbindelse ser vi da med sympati på det forslag, som er stillet her. Der er da en fornuftig grundtanke i det, nemlig at se på, om ikke vi inden for de bestående ressourcer, der bliver brugt på frihed under de første 8 år af barnets levetid, kan skabes noget større fleksibilitet for familierne. Så Det Konservative Folkeparti har egentlig som udgangspunkt sympati for det her forslag.

Men det er jo også en kompliceret sag. For det første er barselorloven kompliceret i forvejen, og man kan sige, at vi med det her så gør det endnu mere kompliceret, hvis vi gennemfører det på denne her måde. Det er jo i sig selv noget, der skal analyseres nærmere.

Så er der også den problemstilling i det, at omsorgsdage jo normalt er overenskomststof, og her lægger man altså op til, at det skal være lovstof. Så vi begynder at lovgive om omsorgsdage, som i forvejen er reguleret af overenskomster. Er det nu fornuftigt at gøre det?

Der synes vi nok, at man burde tage nogle drøftelser med arbejdsmarkedets parter for at